

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XIII. Quomodo Episcopos inter se certantes ad concordiam revocarit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

videro, unamque velut omnium arbitram pacem atque concordiam, quam quidem vos utpote Deo consecrati, aliis fraudere ac praedicare debetis. Date igitur operam ò carissimi Dei ministri, & communis omnium vestrum Domini ac Servatoris fideles famuli, ut sublati quamprimum mutua inter vos dissensionis causis, omnes controversiarum nodos pacis legibus sine ulla mora dissolvatis. Hac enim ratione & summo omnium Deo rem gratissimam facturi, & mihi conservo vestro ingens beneficium collaturi estis.

B

CAPUT XIII.

Quonodo Episcopos inter se certantes, ad concordiam revocari.

HÆc ille cum Latino sermone dixisset, quæ alius quispiam Græcè interpretatus est, deinceps Concilii Präsidibus sermonem concessit. Tum verò alii proximos insimulare cœperunt, alii accusantibus respondere, & vicissim queri. Multis igitur hunc in modum ex utraq[ue] parte propositis, magnaque controversia in ipso principio excitata, Imperator cuncta patientissime auscultans, intento animo propositas quæstiones exceperit; & quæ ab utraque parte dicebantur, vicissim astrauiens atque adjuvans, pertinacius certantes paulatim conciliavit. Cumque omnes placide alloqueretur, & Græca uteretur lingua, quippe qui ne hujs quidem lingua ignarus esset, suavissimus ac jucundissimus fuit: dum alios virationum adductos in suam sententiam trahit, alios orat & flebit; eosq[ue] qui recte dixissent, laudibus afficit, & universos ad concordiam incitat. Donec tandem eos concordes in omnibus de quibus antea certabatur, & consentientes efficit.

CAPUT XIV.

Concordia Synodis sententia de fide & de Pascha. D

ADeò ut non modo unius fidei consonantia apud omnes obtineret; verum etiam unum idemq[ue] tempus in lustralis festi celebratione ab omnibus firmaretur. Porrò ea quæ in commune placuerant, scriptis mandata, & singulorum subscriptione roborata sunt. quibus ita gestis, Imperator alteram hanc victoriam de hoste Ecclesiæ se rerulisse testatus, triumphalem festivitatem in honorem Dei celebravit.

A Βεύσταν τοῖς πᾶσιν εἰρηνικὴν συμφωνίαν, ἡ ἐπέρεσις ὑμᾶς πρέπον διν εἴπ πρεσβευτῶν τῷ Θεῷ κατιερμένες. μὴ δὴ σωμέλια φίλοι, μὴ δὴ λειτεργοὶ Θεός, καὶ θυντες πάντας δέσπότας τε καὶ σωτῆρος αὐτοῦ Σερπούλες. τὰ τῆς ἡμέραν διαδοσες αἴτια ὀντεντον δέξαμενοι, πάντα σωθεῖσιν αἱ φιλογίας νόμοις εἰρήνης οὐπλύτας θετεντον δὲ τῷ Θητὶ πάντων Θεῷ τὰ δέξαν διαπεριμένοι εἴπετο αὐτοῖς μοι τῷ ὑμεῖσθω σωτερούντοι ιστερβάλλεσται δώσειε χαριν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Οπωτες ἀμφιβοτείτας τῇ πιστότων τὸν βέβαιον σωτήρα.

OΜὲν δὴ ταῦτα εἰπὼν Ρωμαίᾳ γλώσσῃ φερεμενόντος ἐτέρη, παρεῖδε τὸ λόγον τοῖς τὸ σωθός τοις φερούσοις. οὐτε τε δέ μὲν δέξαμενοι κατηπώντες πέλασι δὲ πελογενῆ τε καὶ ἀντεμέμφοισι. πλειστοῖς δὲ ταῖς ίψι ἔκατέρες ταῖς μάθεσι τοις φερούσαις, πολλῆς τὸ ἀμφιλογίας τὰ περιτα σωθεῖσιν, αἱ νεκταῖς ἐπικρατοῦσαι βασιλεὺς τὸν πάντων. χολῆτ' εὐτόνωτας τοις βασιλεύσι δέχετο. οὐ μέρει τὸν αἰνιλαμβανούσι τὸν παρέπατέρες ταῦματος λεγομένου, καὶ πασινήσατε τὸν φιλονείκων ἐντασματον, πραγτεποιέμενοι. τὰς τοις ἔκαστον ὄμιλοι, ελληνίζων τε τῇ Φωνῇ ὅπι μὴ δὲ ταῦτα ἀμαθεῖσε, γλυκερός περὶ δὲ ἡδύς τοις μὲν γόνηθων. τοὺς δὲ καταδυσωπῶν τῷ λόγῳ, τεσοῦ λέγοντας ἐπανῶν. πάντας τὸν εἰς ὄμοιοι λαύνων, εἰσόθη ὁμογνόμονας καὶ ὁμοδέξειτες. Τὴν τοῖς ἀμφιβοτεμένοις ἀπαντήσατο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Πρὶ πιστῶν δὲ τῷ Πάτρῳ, τῷ Κυρίῳ σύμφωνοι εἰσαντείλεται.

ΩΣ σόμόφωνον μὲν κρεπτῆσαν τὸν πατσινόμολογηθῆναι καιρὸν ἐκνεῦστα σῆμα καὶ σὺ γραφῆ διντοσημείωσας ἐκάστο ταῖς κοινῇ δέσδογμένα. ὃν δὴ περιχθέντων, δοθεούσαν ταῦτα νίκην δεσμὸς εἰπὼν βασιλεὺς τοῖς ὀνκλητοῖς ἔχθρος, Πάνταντον ἐργατὴν Θεῷ σωτείλει.